

ת"פ 24867/07 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברוחובות
ת"פ 18-07-24867 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט אושריה הובר היימן
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

ចזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

2. לפי כתוב האישום, בו הורשע הנאשם, במועד הרלוונטי היו הוא והמתלוונת בני זוג גרושים, אשר התגוררו יחד. בתאריך 04.02.18, התקיים דיון בבית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון, בתיק ה"ט 18-02-4130, במסגרתו ניתן צו האוסר על הנאשם להיכנס לביתם המשותף של הנאשם והמתלוונת או להימצא בקרבת המתלוונת מרחק שיפחת מ - 200 מטרים, וכן נאסר עליו להטריד את המתלוונת בכל דרך ובכל אמצעי וזאת עד ליום 06.02.20.06. מועד הדיון שנקבע במעמד שני הצדדים (להלן: "ההוראה החוקית").

3. ביום 18.02.2018, בשעה 15:36 Uhr, עת שהה הנאשם בבית, הגיעו לבית שוטרים, הודיעו לו אודוט ההוראה החוקית ובהמשך הגיע עימם הנאשם לתחנת המשטרה לבינה וקיבלו לידי העתק מפרוטוקול הדיון. בהמשך לכר, בשעה 18:00 Uhr, חזר הנאשם לבית והחל צועק על המתלוונת כי ישנה לה נזק בבית המשפט. הנאשם עזב את הבית, רק לאחר שהמתלוונת התקשרה לאמו ולמשטרה.

טייעוני הצדדים לעונש:

טייעון ב"כ המאשימה:

4. ב"כ המאשימה, טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הם זכותה של המתלוונת לח"ם

עמוד 1

שלוים, שקטים ובטוחים, בפרט בתחום ביתה. נטען, כי הפגיעה בערכים אלו בענייננו היא ברף הגבוה.

5. באשר לנسبות ביצוע העבירה נטען, כי הנאשם תכנן את העבירה וכי הוא המבצע היחידי ולכן הדומיננטי. כמו כן, לטענת המאשימה, הנזק הצפוי גדול, שכן עלול היה להסלים לכדי פגיעה של הנאשם במתלוננות בתחום ביתה. הנזק שנגרם בפועל, הוא פגעה בשלוותה ובטוחנה של המתלוננת, בתחום ביתה מבצרה, מה שמציבע על הפרת צו ברגל גסה ובוטה.

6. ביחס למתחם הענישה, טענה המאשימה למתחם הנע בין מסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשים מסר בפועל, כולל ענישה נלויה.

7. באשר לנسبות שאין קשורות ביצוע העבירה, הוזכר כי לנายน עבר פלילי, הרשעה ממועד יוני 2019, בגין עבירות אiomים, כנגד אותה המתלוננת. לאור זאת, טענה המאשימה, כי עונש בעבודות שירות לא יפגע בנายน אשר ריצה כבר בעבודות שירות בהרשעתו הראשונה. נטען כי עונש בעבודות שירות גם לא יפגע בבני המשפחה של הנאשם. המאשימה הדגישה, כי הנאשם לא נטל אחריות, הביא לפניו בית המשפט אינספור גרסאות, ולבסוף הורשע. כן נטען, כי הנאשם לא עשה כל מאמץ לתקן הנזק, אלא להיפך, שהרי מדובר בתיק נוסף כנגד אותה מתלוננת. המאשימה טענה, כי הנאשם יכול היה לחסוך זמן שיפוטי ולצער תיק זה להרשעתו, אך חלף זאת בחור לכפור ולנהלו. לאור נסיבות אלו, לדעת המאשימה, יש מקום את עונשו של הנאשם בשליש התחثان במתחם, אך לא בתחתיתו, ועל כן עתרה כי יגזר על הנאשם עונש של 5 חודשים מסר בפועל, שיכל וירוץ בעבודות שירות, מסר ע"ת, פיצוי למתחמת וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם:

8. ב"כ הנאשם טען, כי המאשימה בטיעוניה התייחסה למתחם ענישה לא נכון, שכן רף הענישה התחתון בעבירה מסווג זה שהורשע בה הנאשם, בנסיבות של נאש נעדך עבר פלילי, הוא מסר על תנאי ולא מסר בפועל כפי שטען. לטענת הסניגור, מתחם הענישה נע בין 6 חודשים מסר על תנאי ל- 6 חודשים בעבודות שירות.

9. נטען, כי כאשר הנאשם ביצע את העבירה נשוא ההליך שבכורתת, לא היה לו כל עבר פלילי.

10. כן, טען הסניגור, כי שיקול נוסף שיש להתחשב בו היא העובדה שה הנאשם כבר ריצה עונש מסר על דרך בעבודות שירות, בגין הרשעתו הקודמת כנגד אותה מתלוננת, וכי התעקשות המאשימה לגזר עליו גם הפעם עונש דומה אינה עניינית ואין עומדת ברף הענישה הנוגג ואף לא ברף הענישה שהמאשימה עצמה עותרת לו.

11. ב"כ הנאשם טען, כי זכותו של הנאשם לנוהל את ההליך ולכך אין לזקוף זאת לחובתו.

12. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי מאז בוצעה העבירה בחודש פברואר 2018, לא נפתחו לנายน תיקים נוספים. לפיכך,

נטען כי יש לסייע את ההליך בגזרת עונש מאסר מותנה.

13. באשר לנסיבותו האישיות של הנאשם, נטען כי בעקבות עבודות השירות ומשבר הקורונה, הנאשם אינו עובד, משפחתו עזבה את הבית והוא עבר להתגורר בבית הוורי.

14. לאור הנימוקים המפורטים לעיל, עתר הסניגור כי בית המשפט יסתפק בגזרת עונש מאסר על תנאי, ללא קנס או התחייבות.

15. לאחר הטיעונים לעונש, בהתאם לרשوت שניתנה ע"י בית המשפט, הגישה ב"כ המאשימה פסיקה לעניין מתחם הענישה, והסניגור הגיש מסמכים ביחס לנסיבותו הכלכליות של הסניגור.

ה הנאשם בדבריו האחרון:

16. בדבריו האחרון, סיפר הנאשם כי הכיר את רעייתו לפני 25 שנה, וכי אף פעמיים במשך כל התקופה זו לא היה אליהם(Cl)פה. בכלל, טען הנאשם כי הוא אינו אדם פלילי.

17. כן סיפר הנאשם, כי היה בעל עסק עצמאי, אך העסוק נכנס לקרים וחובות ונפתחו כנגדו תיקי הוצאה לפועל, ולכן "כדי להציל את המשפחה", התגרש מרעייתו בಗירוש פיקטיביים והעביר על שם רعيיתו את כל הרכוש, לרבות הבית והרכב, והכל על בסיס אמון ביניהם ולא כל הסכם. זו ההוכחה, לטענתו של הנאשם, כי כל רצונו לשמר על המשפחה ולהגן על המתלוונת. לדברי הנאשם, בשלב מסוים, החליטה המתלוונת לניהל כנגדו הליכים משפטיים, נטלה ייצוג של עורך דין ועמדה להתנצל לו. זה, לטענתו של הנאשם, המקור לתלונותיה למשטרת מהן נולדו התיקים הפליליים המתנהלים כנגדו. היום, טוען הנאשם, המתלוונת הבינה שטעתה בהתנהלותה, ולכן העידה כפי שהעידה בבית המשפט.

18. באשר למצוותו הכלכלי, טען הנאשם כי הוכרז כמוגבל באמצעים בהוצאה לפועל וכי הוא משלם במסגרת איחוד תיקים, סך של 200 ₪ בחודש.

19. הנאשם טען, כי לו אופק שיקומי, בניגוד לקביעות בית המשפט, וכי הוא מסוגל להביע חוותה. לדבריו, את עבודות השירות שנגזרו עליו בתיק בו הורשע בגיןם ביצוע בהצעינות, וזאת מתוך הבעת חוותה ורצונו לשкам את המשפחה. הנאשם טען, כי בעקבות ביצוע עבודות השירות משפחתו נפגעה כלכלית באופן משמעותי וכי גזר דין שיקבע תקופה נוספת של עבודות שירות, יגרום לו לкриיסה כלכלית מוחלטת. את הקנס שנגזר עליו בהליך الآخر, סיפר הנאשם כי הוא משלם בתשלומים חודשיים, בסך של 360 ₪ כל אחד.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

20. בהתאם להוראת בית המשפט, הוגשה ביום 23.08.20, חוות דעת הממונה על עבודות שירות, לפיה נמצא הנאשם כשיר לביצוע העבודות.

דין והכרעה:

21. הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ע"י הנאשם הם הזכות לשלוחו נפשו של אדם, שמירה על שלטון החוק וסדר הציבור, שמירה על בטחונו של אדם ובפרט בטחונו של מי אשר עליו הצו נועד להגן.

22. מידת הפגיעה בערכיים המוגנים בעבירה שביצע הנאשם, היא ממשמעותית. הנאשם, ביצע את העבירה מיד לאחר שקיבל לידי את ההוראה החוקית בתחנת המשטרה. כפי שקבעתי בהכרעת הדיון, לאחר שהחיזרו השוטרים את הנאשם לחניית ביתו ומיד לאחר שהובחר לו שאסור לו להתקrab אל המתלוננת, המתין שהשוטרים יעצבו את המקום, ורק אז נכנס אל הבית, התפרץ וצעק על המתלוננת שיעשה לה נזק בבית המשפט. הנאשם עזב את הבית, רק לאחר שהמתלוננת יצרה קשר עם אימו ועם המשטרה. התנהלות זו של הנאשם, מצביעה על עוזות מצח, תכנון ותחכום ביצוע העבירה. הנאשם הפר את הוראות הצו הפה גסה ובוטה. בשנותו כאמור, הפגין הנאשם זילות בצו בית המשפט וברשות אכיפת החוק, וכן במתלוננת אשר נדרשה מלכתחילה לצוץ בית משפט בכדי להרחקו ממנה. העבירה בוצעה בתוך ביתה מבקרה של המתלוננת, בנוכחותה, ופוטנציאלי הנזק עשוי היה להיגרם, הוא גבוה. זאת ועוד, הנאשם ביצע את העבירה בתיק דן, מספר חדשניים לאחר שביצע עבירות אiomים לפני אותה המתלוננת.

23. לעניין מתחם הענישה הנוגע בעבירה שהורשע בה הנאשם, עינתי בפסקה שהוגשה לתיק ע"י ב"כ המאשימה, ושקלתי את טענות ב"כ הנאשם לעניין המתחם. בחינת מדיניות הענישה הנוגגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על אשמים עונשיםelman במנגד רחוב, אשר מטבחם של דברים, נבע מטיבו של הצו שהופר ומנסיבות הפה, ומגעד זה הוא **ממאסר מותנה ועד למאסר בפועל בגין מספר חדשים** (ר' למשל ת.פ. (ב"ש) 36391-12-17 מדינת ישראל נ' בכר; ת.פ. (נצרת) 53257-11-16 מדינת ישראל נ' מגנסה; ת"פ (ראשל"צ) 10682-10-16 מדינת ישראל נ' כהן; ת.פ. (נצרת) 27646-08-16 מדינת ישראל נ' דאמוני; ת.פ. (ב"ש) 28158-12-15 מדינת ישראל נ' שעון; ת.פ. (ראשל"צ) 4861-11-15 מדינת ישראל נ' סיג; ת.פ. (אשדוד) 54553-02-11 מדינת ישראל נ' בן שימול).

נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה:

24. הנאשםolid 1973, גרש מהמתלוננת ואב לאربעה קטינים. חurf הגירושין, הנאשם והמתלוננת נותרו ביחסיו זוגיות.

25. לנайлט הרשעה אחת מיום 19.06.26, בגין עבירות אiomים, אותה עבר כלפי אותה המתלוננת, גרשתו (ת.פ. (27756-02-18

26. ב"כ הנאשם טען כי יש לראות נסיבה ל��לא בעובדה, שבעת שעבר הנאשם את העבירה, היה נעדר הרשות קודמות. דא עקא, שאף שעובדה זו נכונה, הרי שהלכה למעשה, קרונולוגית, הנאשם ביצע את העבירה נשוא כתוב האישום שלפניו, לאחר שביצע את עבירת האויומים. כאמור, בנקודת הזמן הרלוונטית לביצוע העבירה בתיק דן, הנאשם כבר הספיק לבצע עבירה קודמת, ואין עסקינו במקרה שבו ההרשותה הקיימת היא בגין עבירה אחרת בזמן. נקודת זמן רלוונטית נוספת לבחינת קיומה של ההרשותה, היא נקודת הזמן של היום, כאשר בית המשפט גוזר את דיןו של הנאשם, ובנקודת הזמן זו אין עסקינו בנאשם נעדר עבר פלוי, כפי שזכור וטען הסניגור.

27. התחשבותי, כנסיבה ל��לא, בעובדה שמאז ביצוע העבירה ובחלוּך שנתיים וחצי, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

28. הנאשם הורשע לאחר ניהול הנסיבות, אף שעובדה זו אינה נזקפת לחובתו, הרי שכן הנאשם זכאי לאוთה הקלה הניננת לנאים הבוחרים ליטול אחריות על מעשיהם, להודות ולהביע חרטה. הודהתו של הנאשם בראשית הדרכו, הייתה יכולה לחסוך את העדתה של המתלוֹנת, אשר ללא ספק הייתה לא פשוטה עבורה. הנאשם אמן טען בדבריו האחרון, כי הוא בהחלט בר שיקום ומסוגל להביע חרטה, אך חרף דברים ארוכים שנשא, לא היה בהם ولو שמצ ששל חרטה ונטיות אחרות. הרושם שהתקבל הוא הפוך, הנאשם הביע גישה מוצמצת ומתקרבת גם בדבריו الآخرן, כאשר טען כלפי המתלוֹנת שיזמה את התלונות כנגדו, בעצת עורך דין על מנת "להיפטר" ממנו. לא ניכר מדבריו,بدل הפנמה של חומרת מעשיו.

29. הנאשם טען לנסיבות כלכליות, וכן הובאו לפני מסמכים מהם עולה כי הנאשם הוכרז כחייב מוגבל בהוצאה לפועל, כי נושים שונים מנהלים כנגדו היליכי גבייה וכי צבר יתרת חובה בגובה בחשבון העו"ש שבבעלותו. לאלו, נתמי משקל בଘירת הדין. עם זאת, הנאשם גם ציין בדבריו האחרון כי על מנת לשמור על נכסיו (לדוגמא, בית ורכב), התגרש מהמתלוֹנת גירושין פיקטיביים. מכך ניתן ללמוד, כי לדבריו הנאשם לא רק שביצע הברחת נכסים, אלא שלכאורה נותר בעל נכסים גם נכון להיום, באופן שאינו משתקף במסמכים הכלכליים שהציג לפני וכפי הנראה גם לא השתקף כראוי לעני רשם ההוצאה לפועל בעת שהחליט להורות על איחוד תיקים וצו תשלומיים נמוך בעניינו.

30. למורת האמור, שוכנעתי כי אכן הנאשם נושא בעול פרנסת משפחתו וכי נכון לחודשים האחרונים מקבל קצבת הבטחת הכנסה ועובד בעבודות מזדמנות ללא יציבות תעסוקתית.

31. ב"כ הנאשם שב וטען בסיכון, כי הנאשם כבר שילם את המחיר על מעשיו, בכך שביצע עבודות שירות, שנגזרו עליו במסגרת תיק האויומים. טיעון זה אינו נהיר לי, כלל ועיקר. שהרי, הנאשם ביצע שתי עבירות כלפי המתלוֹנת, בשני מועדים שונים, והורשע בכל אחת מהן במסגרת הליך שיפוטי נפרד. لكن, הטענה שיש לראות בראיות בריצוי העונש שנגזר על הנאשם בהליך האخر כנסיבה ל��לא בשקלות העונש במקרים דן, דין להידחות.

32. בנגד לטענת הסניגור, איini סבורה כי יש מקום את עניינו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונשה ולהסתפק בעונש מאסר על תנאי בלבד, ולאור כל הנימוקים המפורטים לעיל, אני קובעת, כי העונש המתאים לנאשם הוא

ברף התקון של המתחם אותו קבעתי לעיל.

33. ביחס לרכיב עונש כספי, החלטתי כי אין טעם ממשי לגזר על הנאשם פיצוי למתלוונת נוכח העובדה שהוא זה אשר מפרנס עד היום את משפחתו, ונראה שגם להיום הנאשם והמתלוונת מתנהלים יחד מבחינה כלכלית. עוד החלטתי, מתוך התחשבות בכל זאת בנסיבות הכלכליים של הנאשם וחוסר היציבות התעסוקתית שבה הוא מצוי, שלא לגזר עליו רכיב קנס להסתפק בהתחייבות כספית ממשוערת. יובהר, כי לא היה בשיקול הכספי, בכך להובילני למסקנה, כי יש במקלול נסיבות העניין, לוותר על רכיב עונשה של מאסר בפועל.

סוף דבר:

34. במקלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים, שיבוצעו בדרך של עבודות שירות, והכל בהתאם חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 23.08.20.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, שלא עברו את העבירה בה הורשע.

ג. הנאשם יתמיכב, שלא לעבור על העבירה בה הורשע, למשך שלוש שנים מהיום. סכום ההתחייבות 10,000 ₪.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

ניתן היום, כ"ה אלול תש"פ, 14 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.